Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0088

Επιστολή του Άρειου Πάγου προς τον Νικήτα Σταματελόπουλο για την ανεπάρκεια του Ανδρούτσου και για τη διάλυση του πελοποννησιακού σώματος.

26 Απριλίου 1822

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἄρειου Πάγου, ἀπαντητικὴ σὲ γράμμα τοῦ Νικήτα Σταματελόπουλου, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ἐντοπιστεῖ καὶ ὅπου φαίνεται ὅτι ἐξέφραζε μὲ ἔμφαση τὰ φιλικά του αἰσθήματα πρὸς τὸν Ὀδυσσέα Ἀνδροῦτσο, στὴν παραίτηση τοῦ ὁποίου ἀπέδιδε τὴ λιποταξία τῶν στρατιωτῶν τόσο ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Ὀδυσσέα ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ ὑπὸ τὴ διοίκησή του σῶμα τῶν Πελοποννησίων. Στὴν ἐπιστολὴ ὁ Ἄρειος Πάγος διατυπώνει σοβαρὲς κατηγορίες ἐναντίον τοῦ Ἀνδρούτσου (οὐσιαστικὰ στρατιωτικὴ ἀνεπάρκεια), τὶς ὁποῖες οἱ Ἀρεοπαγίτες ἐξόρκιζαν τὸν Νικήτα νὰ τὶς «κρατήσει μυστικές». Ἐπικρίνει, ἐπίσης, τὴ στάση τοῦ Νικ. Σταματελόπουλου καὶ τοῦ ἐπιρρίπτει εὐθύνες, ἐπειδὴ διαλύθηκε τὸ «Μωραΐτικον στράτευμα», καὶ τὸν διατάσσει νὰ συγκεντρώσει καὶ νὰ ἐμψυχώσει τοὺς στρατιῶτες του.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 49-51 ▪ ΙΑΘ, τ. 1, σ. 186-187

Ἄρειος Πάγος

Γενναιότατε καπ. Νικήτα Σταματελόπουλε

Ἐλάβομεν τὸ ἀπὸ Βελίτζαν γράμμα σου, ἐν ᾧ εἴδομεν νὰ μᾶς γράφῃς ὅτι καθὼς ἠκούσθη ἡ παραίτησις τοῦ Ὀδυσσέως, τὸ στράτευμα ὅλον ἐσκορπίσθη τόσον τὸ ἐδικόν του ὅσον καὶ τὸ Μωραΐτικον. Αὐτὸ τὸ γράμμα σου μᾶς ἐκίνησεν εἰς θαυμασμόν· πλὴν πάλιν συνήλθομεν συλλογισθέντες, ὅτι οἱ γενναῖοι ἄνδρες εἶναι φυσικὰ ἁπλοϊκοὶ καὶ εὐξαπάτητοι, καὶ ἀφ' οὗ συνναρπασθῶσιν ἢ ἀπατηθῶσι μίαν φοράν, ἐπιμένουσι διὰ παντὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἀπάτην, ἐὰν δὲν προλάβῃ μία φιλικὴ συμβουλὴ νὰ τὴν ἀναιρέσῃ. Διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν εὔλογον νὰ ἀποκριθῶμεν, καὶ νὰ σὲ συμβουλεύσωμεν πατρικῶς τὰ συμφέροντα, ὄντες βέβαιοι ὅτι γράφομεν εἰς ἄνδρα γενναῖον καὶ τιμιώτατον, καὶ ὅτι θέλει κρατήσει μυστικὰ τὰ ὅσα τοῦ γράφομεν.

Κύριε! ἡ παραίτησις τοῦ Ὀδυσσέως προῆλθεν ἀπὸ λόγου του. Ὁ ἴδιος μᾶς ἔγραψεν ὅτι παραιτεῖται, διότι θέλει νὰ τραβιχθῇ εἰς τὸ σπῆτι του, καὶ νὰ διορίσωμεν ἄλλον εἰς τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατεύματος. Τὸ στράτευμα δὲν εἶναι ἐδικὸν του, ἀλλὰ εἶναι τοῦ Γένους. Δὲν ἐσκορπίσθη διὰ τὴν παραίτησίν του, ἀλλὰ διὰ τὴν συμφορὰν ὁποῦ τοῦ ἠκολούθησεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μαρίναν. Μάλιστα τὸ στράτευμα εἶναι ἀγανακτησμένον ἐναντίον του καὶ ἀποδίδει τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς ἐκείνης εἰς τὴν ἄτολμον στρατηγίαν του, καθὼς ἐκ συμφώνου καὶ τὸ Μωραΐτικον στράτευμα. Ἡ προαίρεσις τοῦ Ὀδυσσέως ἴσως εἶναι καλὴ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ὠφελήσῃ τὸ Γένος του, ἀλλ' ἡ κακὴ τύχη τὸν κατατρέχει καὶ ἐναντιεῖται εἰς τὰ στρατηγήματά του. Τὸ δέ ἐλάττωμά του εἶναι, ὁποῦ χάνει τὴν εὐκαιρίαν τῶν πράξεων καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ εἰς τὸ νὰ κομπασάρῃ ἀτελεύτητα, νὰ μὴν ἐπιχειρῇ εἰς τίποτε καὶ ὕστερον μετανοεῖ ἀνωφέλευτα. Ἴσως αὐτὴ ἡ συνείδησις τέλος πάντων τὸν ἔτυψε καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του καὶ ἀπὸ τὸν πόλεμον, γνωρίζοντας τὸ ἐλάττωμά του, διὰ τὸ ὁποῖον ἐστάθησαν πάντοτε ὄχι μόνον ἀνωφελῆ ἀλλὰ καὶ ὀλέθρια τὰ στρατηγήματά του, εἰς Λιβαδήαν, εἰς Θήβας, εἰς Ἀθήνας, εἰς Εὔριπον καὶ τώρα κακῇ τύχῃ ἐναντίον τοῦ Ζητουνίου. Ὅθεν ἡ παραίτησίς του (ἐὰν δὲν ᾖναι καθ' ὑπόκρισιν) θέλει γένῃ ὠφελιμωτάτη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος.

Λοιπὸν ἀδελφὲ γενναιότατε σὲ συμβουλεύομεν νὰ ἀγαπᾷς μὲν τὸν Ὀδυσσέα, περισσότερον ὅμως νὰ ἀγαπᾷς τὸ συμφέρον τοῦ Γένους καὶ τῆς Πατρίδος κάι νὰ ἔχῃς πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦτο τὸ ἀπαραίτητον

ἱερώτατον χρέος σου. Ἡμεῖς σὲ βλέπομεν τόσον ἐνθουσιασμένον εἰς τὴν φιλίαν τοῦ Ὀδυσσέως ὁποῦ ἀλησμόνησες πῶς εἶσαι στρατηγὸς τῶν πελοποννησιακῶν στρατευμάτων, καὶ γράφεις ὅτι ἐσκορπίσθη καὶ τὸ Μωραϊτικον στράτευμα ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὀδυσσέως· ὡσὰν νὰ ἦτον αὐτὸς ὁ στρατηγὸς του καὶ ἡ γενναιότης σου ὁ σημαιοφόρος. Ἡ φιλία τοῦ γενναίου καὶ φιλογενοῦς ἀνδρὸς πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ὅριά της. Ἡ γενναιότης σου ἀφ' οὗ τιμᾶς τὴν φιλίαν τοῦ Ὀδυσσέως, πρέπει νὰ ἀναλάβῃς τὰ γενναῖα φρονήματά σου, νὰ φροντίσῃς εἰς τὸ νὰ φυλάξῃς τὴν καλὴν ὑπόληψίν σου, καὶ τὸν ἔπαινον τῶν παρελθόντων κατορθωμάτων σου. Συλλογίσου ὅτι ἦλθες τόσην μακρὰν ὁδὸν καὶ δοκιμάζεις τόσας ταλαιπωρίας, ὄχι διὰ νὰ φιλιωθῇς μέ τὸν Ὀδυσσέα, ἀλλὰ διὰ νὰ κατατροπώσῃς τούς ἐχθροὺς εἰς τοῦτον τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὁποῦ ἐπιχειρίσθημεν καὶ νὰ δοξασθῇς μέ λαμπράς νίκας καὶ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καθώς καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον. Αὐτὰ ὁποῦ σὲ γράφομεν, δὲν σὲ τὰ γράφομεν ἡμεῖς, ἀλλὰ ἡ Πατρίς καὶ τὸ Γένος· καὶ ὡς φιλόπατρις καὶ φιλογενὴς ὁπού εἶσαι, πρέπει νὰ τὰ ἀκούσῃς μέ σέβας καὶ νὰ τὰ ἐνεργήσῃς μέ ζῆλον. Ὅθεν ἀδελφέ, πάσχισαι νὰ συννάξῃς καὶ νὰ ἐμψυχώσῃς τὸ διασκορπισμένον στράτευμα. Τοῦτο εἶναι χρέος ἀξίου στρατηγοῦ. Εἰσακούσθητι, ἐνώθητι μὲ τούς ἄλλους στρατηγοὺς καὶ ὁ Θεὸς θέλει εὐοδώσει τὰ κινήματά σας, καὶ θέλει μᾶς βοηθήσει διὰ νὰ ἐξαλείψομεν τὴν ἐκ τῆς ἥττης ἀδοξίαν ὁποῦ ἐδοκιμάσαμεν. Ὑγίαινε.

Ἐκ Λιθάδος 26: Ἀπριλλίου: 1822

[Τ.Σ.] ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ π. ετος 1821.
Οἱ Ἀρεοπαγῖται
+ Ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος
Ἄνθιμος Γαζῆς
Ἰωάννης Εἰρηναῖος
Παναγιώτης Κονδύλης

Αριθμός Τεκμηρίου
0088

Τίτλος
Επιστολή του Άρειου Πάγου προς τον Νικήτα Σταματελόπουλο για την ανεπάρκεια του Ανδρούτσου και για τη διάλυση του πελοποννησιακού σώματος.

Ημερομηνία Σύνταξης
26 Απριλίου 1822

Τόπος Σύνταξης
Λιθάδα

Συντάκτης
Άρειος Πάγος 1821

Αποδέκτης
Σταματελόπουλος Νικήτας

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
219mm × 325mm

Αρ. Φύλλων
1

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0088

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

